

DJURGÅRDAREN

N:o 1. 1920.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM, Skårsåtra.*
Riks- och Allm. Telefon: Skårsåtra 41 (samtrafik).

12:te årgången.

V Ä L K O M N A !

A. Persson.

O. Wicklund.

Joel Eng.

SKIDOR

Terrängåkarnas premier.

Sluka 100-tals poäng vid de nya samtävlingarna.

Den stora samtävlingen — man kan verkligen kalla den stor — med Hellas och Saltsjöbaden fick sin ståtliga begynnelse lördagen den 27 december, då Saltsjöbadspojkarna — med vår Hedjers stora starka stöd bakom ryggen — ute vid Tattby stodo för rusthållet. Inte mindre än 55 djurgårdare, 20 hellener och 23 infödningar eller tillsammans 98 friska, hurtiga männingar mötte till start. Ett hyggligt före och hyggligt väder, samt banans synnerligen trevliga förläggning bidrog dessutom storslaget till att göra tävlingen till en verklig fest.

Tävlingen, liksom de två följande, planerade av Hellas och Djurgården, gick i tre klasser: I med 15-, 16- och 17-åringar, II med 18- och 19-åringar och III med alla övriga. Djurgården fruktade mer Hellas än Saltsjöbaden, ty de grönas skolavdelning är i vanliga fall mer än imponerande, men, vad det nu än berodde på, Hellas poängslukeri i de båda yngsta klasserna var frapptant litet. Vilket inte hindrar motsatsen i fortsättningen.

Klass III, storhejarna, startade först, för en tvåmilafärd. Inresset samlades givetvis kring de kända namnen. Olle Tandberg, som omedelbart i hämlarna hade O. B. Hansson och efter denne Eng, satte ohygglig fart och förutskickade en spännande slutstrid. Men när målet passerades efter första varvet var den gode Olle i alla fall upphunnen av O. B., som satt en hiskelig fart; men som också upphunnits av sin bakhängare Eng, vilken i sin lugna stil segt sugit meter på meter på »våran O. B.» Man hade emellertid knappt hunnit sansa sig, förrän en brunhyad härjare svängde in. Och det var Persson, som i sublim ensamhet plockat Eng på en halv minut, och de föregående därefter, och som nu satte iväg med första platsen i bakfickan. Och så i slutet av den klassen åkte i vacker, energisk stil Wicklund in med de allra bästa för-

utsättningar till utmärkt placering. Och Gunnar Tandberg, energisk och frustande, välplacerad och gladlynt.

Djurgården tog först och främst hem de åtta främsta platserna i den klassen. Det blev förstas Persson, som blev etta, med en utmärkt tid så här tidigt på säsongen. Eng belade platsen därefter, även han med god tid. Och i god stil. Och med glatt humör, med en ytterligare förlust av 20 sek. på Persson under andra varvet.

Sedan kom en överraskning. Wicklund hade åkt storslaget den andra milen, och i tid gått förbi O. B., som, när Eng passerat, sacket något. Wicklund fick tredje platsen två sekunder före Gunnar Tandberg. De två sekunderna och minst tjugugu till förlorade Gunnar dyrbart, då han vid första milens slut måste byta en tårem. De räckte emellertid till att också slå Hanssons tid.

Sedan kom som sagt O. B., följd av Olle Tandberg i stor stil. De två övriga djurgårdarna bland de åtta nämnda voro A. Isakson och A. Lindström. Den senares placering angenämt överraskande. Djurgårdens 334 poäng i denna klass erövrades av följande åkare:

1. A. Persson	1.23.12	30 poäng
2. J. Eng	1.24.02	29 »
3. O. Wicklund	1.25.11	28 »
4. G. Tandberg	1.25.13	27 »
5. O. B. Hansson	1.26.49	26 »
6. O. Tandberg	1.27.56	25 »
7. A. Isakson	1.28.32	24 »
8. A. Lindström	1.29.11	23 »
10. N. Sund	1.35.50	21 »
14. K. Johansson	1.37.11	17 »
16. H. Svedberg	1.39.09	15 »
17. C. Wilhelmsson	1.40.01	14 »
18. S. Falk	1.40.32	13 »
19. G. Olofsson	1.41.18	12 »
20. A. H. Nilsson	1.42.20	11 »
25. K. Andersson	1.47.23	6 »
27. Birg. Nylund	1.49.32	4 »
28. E. Tandberg	1.51.05	3 »
29. B. Tandberg	1.52.24	2 »
30. E. Svärd	1.53.09	1 »
32. C. G. Swanberg	1.54.44	1 »
33. C. Nylund	1.59.10	1 »
35. C. Höglund	2.00.47	1 »

334 poäng

Därefter följde klass II. Efter djurgårdsberäkning skulle utslaget föllas i denna klass, om Hellas', som väntat var, ämnat dominera i den yngsta. Följaktligen hade Djurgården här mobiliserat så gott som alla tillgängliga åkare i tillåten ålder — och vann med 765,5 poäng långt före de båda andra klubbarnas.

De tre första platserna gingo till konkurrenterna, med utmärkt tid för segraren (Nyholm, Saltsjöbaden, 43,57 min.) men sedan följde en lång rad djurgårdare. Av dessa var Haag de andra överlägsen, men tog inte ut sig och kan — och bör — i fortsättningen få ner tiden avsevärt. Jonsson, fyran, är ju egentligen backåkare och måste ha en uppmuntran för åkningen i terräng — n. b. om han gjorde det med tanke på framtida framgång i komb. åkning. Ett par nyförvärvade Stockundspojkar deltog med framgång, Lindell t. ex., och hälsas välkomna i Djurgårdens stora skidlöpargång.

I denna klass voro djurgårdsplaceringarna:

4. E. Haag	47.39	27 poäng
5. O. Jonsson	49.19	26 »
6. H. Karlsson	49.45	25 »
7. S. Lundell	50.20	23,5 »
9. B. Gundberg	51.11	22 »
10. G. Kjellstrand	51.17	21 »
11. G. Nilsson	51.28	20 »
13. Bernt Nylund	52.44	18 »
14. N. Strandell	53.03	17 »
15. G. Sund	53.24	16 »
16. K. E. Berg	56.04	15 »
18. C. G. Lundquist	1.00.41	13 »
19. C. Larsson	1.03.14	12 »
21. G. Sundblad	1.13.05	10 »

265,5 poäng

I den yngsta klassen slutligen, Klass I, hade djurgårdarna det ganska trångt. Åtminstone i tåten. Ty bästa djurgårdare blev inte placerad bättre än tolvte. Men föreningen hade inte alla med. I sista stund tillstötte två södra latinare — Södra Latin ja, förr Alas, Frykmans, Fribergarnas stora rekryteringsort för rättrogna djurgårdare, numera tillhåll för idel hellener — Öhlin och Karlström, av vilka den förra, fullständigt otränad, bidrog med 12 poäng. Den senare måste utgå, sedan bindningarna dessförinnan också gått ut.

Gotte Pettersson, som i år nog beräknat vara primus i den klassen, fick se ryggen på H. Wahlberg, vilken, som sagt, blev tolvte man. Båda löpte litet lojt, utan att anstränga sig. Närmast dem följde T. Svennberg, E. Nilsson och G. Öijermark. Bertil Carlsson bröt en skida och måste utgå. Jag tror det var ett par backskidor, som där gick all världens vand. Vem vill i så fall bisträcka vid anskaffandet av nya? Han hänvände sig till Ala.

Prislistan för den klassen såg sålunda ut:

12. H. Wahlberg	51.55	19 poäng
13. G. Pettersson	52.44	18 »
16. T. Svennberg	54.58	15 »
17. E. Nilsson	55.46	14 »
18. G. Öijermark	56.27	13 »
19. O. Öhlin	56.59	12 »
20. J. Baumbach	59.29	11 »
24. G. Norman	1.05.42	7 »
26. I. Nilsson	1.07.26	5 »

114 poäng

Djurgårdens tre poängsammor (334 + 265,5 + 114) gav föreningen ledningen och 713,5 poäng. Saltsjöbaden blev, överraskande nog och säkert bara denna gång, tvåa med 351,5 och Hellas trea med 282 poäng.

Ja, det var första tävlingen det. För att den nu slutade så bra få vi i fortsättningen inte slå oss till ro, ty det vunnit försprånget är inte större än att det kan upphinnas.

Vi skola tvärtom öka på försprånget, ty vi ha flera goda menn att ställa upp och dessa måste med. Denna gång fattades ju Einar Olsson, Sandström, Schumann, S. S. Karlsson m. fl. bland de äldre, Alf Wetterlind, förra årets Öhlin, Gustaf Pettersson m. fl. bland de yngre, för att nämna några stycken.

Alltså hänga vi även i fortsättningen i för ett energiskt kämpande för Djurgårdens skidlöparenamn.

A 1 a.

Terrängåkarnas vidare öden.

Sickla—Saltsjöbaden i rusk.

Nyårsdagen skulle bli en stor skiddag var det meningen. Det härliga julvädret frestade skidstyrelsen att tro på god fortsättning. Men — det slog om. Vädret.

Och morgonen ingick sur och tråkig. Men den som inte låter sådant avskräcka sig, om det bara finns en snösmula kvar, det är djurgårdsskidaren det. »Får han bara skidan under foten är han omöjlig», sa' Vidi ungefär i J. B. Och därav kom det sig, att när starten skulle gå inte mindre än ett fyrtiotal åkare ställde upp!!

Banan kunde inte bli den vanliga. Över alla sjöar var det omöjligt att gå, och landvägen blev krokig och nog en 14 km. i stället för de traditionella 12.

Tyvärr är utrymmet förskräckligt inskränkt, och jag kan bara få plats med ett par tillägg:

att Persson åkte som en furie på vällavade skidor;

att Schumann deltog för första gången i år och åkte synnerligen bra;

att O. B. Hansson säkert och allvarligt går emot sin bästa form;

att Eng hade dåligt startnummer (6, med bara oldboys framför) och aldrig fick in takten; samt

att Affe Wetterlind blev dagens stora överraskning.

I de olika klasserna blev ställningen:

Klass I.

A. Persson	1.18.46.
(K. Anderssons vandringspris.)	
O. B. Hansson	1.20.38.
E. Schumann	1.21.17.
G. Tandberg	1.22.02.
O. Wicklund	1.22.58.
O. Tandberg	1.23.44.
A. Isaksson	1.24.25.
J. Eng	1.28.40.
C. Wilhelmsson	1.34.16.
J. Jonsson	1.35.17.
H. Lundgren	1.42.00.
G. Berg	1.43.17.

K. ANDERSON HOVJUVELERARE

OPERANUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Klass II.

A. Wetterlind	1.23.02.
(K. Johansson	1.28.23.
S. Falk	1.30.07.
E. Andersson	1.44.00.
A. Lindström	1.45.17.

Klass III.

E. Eklund	1.31.16.
G. Kjellstrand	1.31.53.
E. Haag	1.36.16.
L. Alexanderson	1.38.44.
C. G. Swanberg	1.44.29.
O. Jonsson	1.47.19.
G. Lundberg	1.47.40.
S. Lundell	1.50.04.
I. Lundgren	1.51.31.
C. Lundquist	1.52.00.

Klass III. Juniorer:

B. Carlsson	1.47.18.
E. Nilsson	2.12.00.

Old boys:

B. Nylund	1.37.42.
E. Tandberg	1.39.08.
B. Tandberg	1.39.26.
E. Pallin	1.43.07.
C. Höglund	1.51.20.

Slutet på Oldboyslagets historia 1919.

Ett posthumt dokument.

Novemhernumret räckte inte till för Skoglunds intressanta och roliga relation över 1919 års händelser inom oldboyskt fotbolliv. Och uppställningen av decembernumret tillät inte heller dokumentets införande. Här kommer det emellertid, sent omsider, åtföljt av min varma förhoppning, att det inte måtte ha förlorat sin nyhetsbehag eller fått förlegenhetens torka och ålder över sig. Utan förmår roa och intressera även andra än de, som voro med om historien.

R e d.

Till Uppsala styrde alltså Djurgårdens old boys en regnig septembersöndag, den 14 förresten, sin färd, för att där söka få revanch för den olycksaliga 31 aug. å Traneberg.

Allt artade sig också bra. När vi anlände till Uppsala kl. 1.30 e. m. rådde det djurgårdsväder, regn och rusk sålunda — detta har visst för de nuvarande ej den hävd, som i gamla tiden — och vi gamla, som voro med då djurgårdsväddret fanns upp, skulle denna dag ha fart på lädret.

Under den sympatiska Uppsala-Gustafs-

De yngstas första tävling.

Rätt goda resultat.

Söndagen den 4 jan. gjordes ett litet försök att ta tag i juniorerna och få dem samlade. Det lyckades över förväntan och Ala, Nordberg och Swanberg hade det obeskrivliga nöjet att starta ett tjugotal förhoppningsfulla småpojkar.

Wilhelmsson hade stakat banan dagen förut, men »lappat» den illa och några av pojkarna hade svårt att få tag i fortsättningen på den ibland. Den låg — från Stadion — bortåt Ugglevikshället och Fiskartorpet och var rätt rolig. Gillström skulle inspektera den på morgonen, men inte såg vi till honom. Banan, som åktes två gånger av de äldre, var närmare 5,5 än 5 km.

A-juniorerna, 15, 16 och 17 år, startade först, tio stycken. Favorit var givetvis Gotte Pettersson, men han kom tillbaka efter en stund och hade tappat banan. I samma veva hade emellertid Bertil Carlsson fått ge sig iväg. Och han fick övertaga favoritskapet. Som han visade sig ha rätt till. Ithy att han vann. Överlägset.

Goda löpningar gjordes av Gustaf Pettersson, som har en vacker, flytande och effektiv stil, av Olle Öhlin, som är stark, trots sina femton år, och i besittning av synnerliga förutsättningar, men som må-

sons ögon började så spelet kl. 1.45 e. m. Vi gingo, som synes, direkt från taget.

De våra gingo genast till anfall och målade i händerna på Wallén i Uppsalas glugg, som dock klarade. Spelet gick upp och ner under första halvtid. Uppsala låg kanske något över, tack vare att de använde långa passningar med spel å yttrarna. Flera farliga attacker avvärdades dock å ömse håll. En given glugg för Uppsala, där Carlbon stod ensam framför vår Calle Jahnzon, som stod målman, sumpades bl. a. och halvtid slutade med 0—0.

Andra halvtid blev av livligare natur. Efter 8 min. spel fick Schörling en passning från »Lappen». S. löpte med och sköt ett grandioöst skott, nära nog från hörnstolpen, direkt i måt.

Fröjd och jubel i djurgårdshjärtan.

De våra fingo alltmora övertaget och pressade stundtals. Härunder uppstod ett debacle framför Uppsalas mål i halvtidens 20:e min. Ett krokben tillförde de våra en straffspark, som insattes lekande och lätt av den i stor stil spelande »Vickes» »kul» broder Acke, som här med fullt skal fyllde måttet som bäste man på plan.

Nu ledde de våra med 2—0 och spänningen var på höjdpunkten, ty under andra halvleken hade Djurgården pressat sig väl mycket och började märkbart slappna i de sista minuterna.

Uppsala stack just in med ett anfall på högersidan, varifrån det centrades in en god boll, som tack vare regnet slirade förbi försvaret och centern kunde lugnt näta förbi vår Calle Jahnzon, som intet kunde göra. Djurgården svarade direkt från utspark med ett utmärkt genomfört

ste arbeta litet mjukare i ryggen, av Nordberg, som har mycket mer kraft i armarna än vad som förbrukades denna gång.

Listan hade följande utseende:

1. B. Karlsson 59.16.
2. Gust. Pettersson 1.05.36.
3. Olle Öhlin 1.05.49.
4. N. Nordberg 1.07.36.
5. H. Ekberg 1.10.32.
6. B. Sjöberg 1.18.17.
7. I. Baumbach 1.26.40.

Fyra man utgingo, av olika anledningar.

I 13- och 14-åringarnas klass startade sju kända pojkar, vilka till mer än 50 % gingo under namnet Nilsson. Av dessa voro tre bröder, med den äldsta som segrare. Av de båda andra slog den minsta den mellersta till allmän överraskning.

Gerhard Karlsson och Alvar Östlund åkte dessutom som ena riktiga karlar. Endast en »man» utgick, Essing, vår lille terränglöpare, men av nödtvång, då ena skidan bröts. Placeringarna blevo:

1. Erik Nilsson 34.27.
2. Gerh. Karlsson 34.46.
3. Alvar Östlund 37.27.
4. Åke Nilsson 38.54.
5. Ivar Nilsson 39.26.
6. Evert Nilsson 44.28.

Det hela var glatt och gemytligt, och Alas fästmö skall ha tack för det goda téet med dopp, som väntade pojkarna vid återkomsten till Stadion. Och vi gör snart om tävlingen igen. Off-side.

Vinterns största idrottsfest.

Saltsjöbadsdagen.

Det är meningen att årets Saltsjöbadsdag inte skall stå sina föregångare efter i något avseende. Och därför skola vi lägga manken till ordentligt. Alla, som äro »lediga», torde i god tid anmäla sig

angrepp, men skottet gick vid sidan. Strax efter gick pipan för full tid.

Slaget var alltså vunnit med 2—1. Djurgårdens old boys fotbollsära rehabiliterad för denna gång och revanchen tagen. Halleluja!

Skulle manne stafetten 11 x 53* meter också klaras? Den gick omedelbart efter matchens slut. Ja, Djurgården tog genast ledningen i det vår linjeman klarade starten fint, och de våra ledde klart till 5:te växlingen, då Uppsala syntes komma före, men de slarvade i växlingen, vadan de våra åter lyckades gå om; vi vunno tack vare Schörlings goda sprinterförmåga med en klar meter.

Så hade vi då klarat två segrar, dagens båda. Synd om Uppsala — men Djurgården var dock bäst.

Idrottsbladet, som »älskvärt» som alltid hade en notis inne veckan efter om evenemanget, deklarerade, att Uppsala hade otur och alltså skulle vunnit. Det ena målet gjorde de själva, det andra var en straffspark, och stafetten förlorades också genom otur, ty de slarvade i växlingen.

* Idrottsbladet uppgav felaktigt 8 x 60 meter.

Djurgårdare

Du blir väl rakad, klippt och behandlad om Du går till

Raksalongen Majorsgatan 2
pästär en av våra revisorer.

till Wilhelmsson å expeditionen för att sedan, när vi kommit litet närmare tävlingsdagarna, få meddelanden om sina åligganden.

Tävlingsdagarna äro lördagen den 7 februari och söndagen den 8 februari. »Saken» har blivit påtalad redan nu, då intet nytt nr av medlemsbladet hinner utkomma. Följ emellertid noga med meddelandena i pressen (Stockholms-Tidningen och Idrottsbladet).

Fyra födelsedagsbarn.

Jag hade här planerat några fotografier och trevlig text till vederbörande, men vintern kom tidigt och med den en massa tävlingar och utrymmet i min tidning blev därigenom beskuret fruktansvärt. Och nedanstående korta erinringar måste få vara tillräckliga. Jag försäkrar, att jag är ledsen över denna framtvingade kortfattethet.

Bengt Tandberg

skulle ha haft sin blomma redan i decembernumret. Den 14 den månaden fyllde han nämligen 45 år. Du, käre läsare, utropar väl härvid ofrivilligt, liksom jag gjorde vid denna upptäckt: »Det är absolut omöjligt.» Och det är en orimlighet. Bengt, av det kärnfriska virket Tandberg, är ju en yngling. Se Dig omkring och jämför honom med våra kutryggiga medmänniskor; står han inte rak och spänstig, smärt och ståtlig som en yngling bland oss.

Det är grannt, Bengt. Det är avundsvärt. Håll den stilen och behåll Ditt goda, kända humör, så träffas vi 45 år här efter.

Alla Dina många djurgårdsvänner önska Dig »good luck».

Ernst Ekberg

har också börjat närma sig en bemärkelsedag. 40 år gäller det nästa gång, den 8 februari. Det är alldeles onödigt att upprepa allt gott Ekberg gjort Djurgården sedan 1896. Ty så länge har han varit med. Och alldeles omöjligt är det också.

Allt som allt skulle det ha berättigat honom till bra många gånger mer text än de här fattiga raderna. Men han har minnesgodas vänner i otal. Och från alla dessa kommer han säkert att på bemärkelsedagen omgärdas med hyllning. Ty han är aktad och ärad.

Hell, gamle vän!

Olle och Gunnar Tandberg.

Det är två hederspojkar det! Riktiga pojkar! Djurgårdspojkar, ärliga, goda och glada. Som Du, värderade läsare av dessa rader, torde söka efterlikna, om Du vill kallas och bli va djurgårdare.

Du har väl sett de här båda åka skidor. Utom att båda äro skickliga, så äro de härvidlag, i utövandet av sin sport, idrottsmän; som aldrig ge sig, aldrig kapitulera; som ha ambition, plikt-känsla.

Ja, här är det slut med utrymmet. Just då jag skulle vilja psykologiskt plocka sönder begreppet Tandberg, den urnordiska kraften och friskheten.

De här båda pojkarna fylla i alla fall den 7 februari 35 år vardera. Kom ihåg det, Du! De, om några, äro värda hägkomst!

Mitt hjärtliga lycka till.

A. L. A.

uppställt denna vid detta tillfälle. Alltså nytt kyrksilver till vår skattkammare.

Då Kung Bore redan visat sig, ett kärt tecken för alla djurgårdare, bli va vi kanske ej i tillfälle att spela de matcher, som undertecknad ämnat få till stånd — Norrköping plus ett par andra överraskningar — varför jag här ber att få begagna tillfället tacka Eder alla old-boys, ingen nämnd och ingen glömd, för det intresse och för den anda, som Ni samtliga visat Eder besjälade av mot kamraterna och mot föreningen.

Det är en sann glädje för ett gammalt djurgårdshjärta att se, att det finnes kärlek kvar till idrott; att det finns eld och gammalt vikingablod, som tyder på, att virket alltid är friskt i gamla djurgården.

Old-Boys! Ni få ej släppa taget! Ni måste fostra en ny generation just genom exempel; en generation, som kan upptaga manteln och hålla namnet högt. Då är vår framtids kära Djurgården tryggat, då kunna vi en gång med lugn tillförsikt gå till »Valhall» och ta lädret med som tidsfördriv.

Paa gjensyn
En av Eder.

Vi blevo också förärade en pokal för stafettlöpningen; Uppsala hade generöst

Ordet fritt

Vad jag väntar av Djurgården 1920.

Ytterligare svar på rundfrågan.

Bästa Ala!

Du frågar oss, vad vi kunna vänta av Djurgården 1920!

Jo, först och främst, att lyckans och ödet gudinnor må ta vårt kära Djurgården och dess medlemmar under sitt hulda beskydd. —

Mätte desslikes 1920 års överstyrelse bli en sammanslutning, en kraft, som aldrig förr, bestående av män, som besitta just de karaktärsdrag, som inför den övriga världen alltid kännetecknat den rätte och sanne djurgårdaren; den där med friskt gå-på-humör kastar sig in i arbetet, vare sig det gäller i organisatoriskt hänseende eller å idrottsarenan, och utför bedrifter, som i sin osjälviskhet stå manande för kommande generationer av djurgårdare. —

Att fotbollssporten skall bli mindre styvmoderligt behandlad av dess eget, på sistone så originellt arbetande och desslikes och samtidigt för så besk kritik utsatta förbund, det är också en av mina förnämsta önsknings; så att bl. a. Djurgården kan vinna den fördelen, att dess duktiga spelare oftare få tillfälle att kämpa för föreningens egna färger, för föreningen och sig själva. —

Ett hem på Traneberg! Se där en fråga av största vikt. Kunde det målet förverkligas, reste våra djurgårdare från i dag ett monument över sig själva och nuvarande djurgårdsgeneration, som vore dem värdigt. Ett klubbhus där ute, en samlingsplats på sommaren, en mötesplats vid vinterns träningspromenader och utflykter. Vore det inte något att tänka på. — På tal om detta: å Traneberg måste anordnas löparbana, det är absolut nödvändigt. Framtidsperspektiv, för så vitt detta kan ordnas: allmän

idrotts- och fotbollsutövande juniorer i legio från skolor etc. å Kungsholmen, Vasa, Birka och Norr, och andra, vilka med glädje skola kasta sig i Djurgårdens fann från trista, trångbodda Östermalms Idrottsplats. Det är vår tids ungdom, som skall fram och bygga vidare på den stabila djurgårdsgrunden; det är ungdomen, som är vårt djurgårdshopp och i vars händer Djurgårdens framtid ligger; då skall den också av oss omhuldas. Om vi vänta med bana, vad blir följden? Jo, stillastående — tillbakagång. Nya idrottsplatser komma snart att växa fram och ta idrottsmännen. Traneberg måste lyftas upp till ett högre plan, från vad det hittills varit. Vi måste arbeta på ett mera ideelt sätt, ty därigenom gagna vi mer vår förenings intressen i dess strävan att bland vår stads ungdom sprida kunskap om, att idrott är hälsa, och att Djurgården just är en av de få föreningar, som förstå att vara den förmedlande länken, då det gäller idrottens utbredning bland och gåva åt vårt folk. —

Det är nyår, och önskningarnas och förhoppningarnas tid — och jag önskar vidare: måtte vår gamla viking och skidlöparekung, vännen Hedjer, med sin intensiva, starka vilja, omkring sig kunna samla nya, starka viljor, som i förening med de gamla allt framgent skola kvarhålla föreningen i den position inom svensk skididrott, som Djurgården, märkligt och enastående att kunna konstatera, försvarat i snart trettio genomkämpade år. Detta skall, ja måste förverkligas; det är ett livsvillkor, ty föreningens skidlöpareära är dock dess största. I bättre händer kunna vi icke lägga denna sak än i vännen Hedjers. —

Och jag önskar alltjämt vidare: att Djurgården hemför idel segrar i de grenar, som föreningen genom sina särskilda egenskaper förut tillkämpat sig. —

Tankarna slå om. Och bli storvulna; måtte bröderna Svensson vinna var sin klass vid Spelen i Antwerpen. — Mätte den oförbrännerlige Wählin äntligen hemföra sitt olympiska marathonlopp darsammastades. — Och måtte han få resällskap dit med Sveriges fotbollslag; och bland dess män igenkänna klubbkamrater i mängd. —

Och så kastar mig tankarnas virveldans handlöst ned i ett annat ämne. Det är absolut nödvändigt att dansbanan i år omhänderhas på ett än kraftfullare sätt än förut och tillförsäkras säker led-

ning, så att föreningen ej behöver riskera att denna så viktiga inkomstkälla äventyras genom besökarnes lössläpplighet. Det är ju på grundvalen av Tranebergs ekonomiska utbyte som föreningens ideella arbete för idrotten till stor del vilar. Föreningens medlemmar måste ge sitt moraliska stöd — genom ett mönstergillt uppträdande själva — åt Tranebergsstyrelsen härvidlag. —

Under 1920 skall varje djurgårdare i föreningen inrekommendera en junior och en äldre medlem. Vad detta betyder i ökad livskraft hos föreningen är ju alldeles tydligt. —

Och så ett par saker till. Mätte Ö. S. bevilja medlemsbladet så stort anslag att vår förträffliga vän Ala — som naturligtvis sitter kvar — må kunna få tillfredsställa sitt sympatiska hjärtas önskan i att för efterkommande djurgårdare tälja om, vad det nu arbetande Djurgården utträttat inom skilda områden. —

Slutligen måste under 1920 old boys i föreningen — alla medlemmar som tillhört Djurgården i minst tio år — sammansluta sig. Vilken ryggrad för föreningen en sådan sammanslutning av pålitliga djurgårdare skulle betyda ligger i öppen dag. —

Och därmed, bästa Ala, tack för den plats Du bereder i tidningen för detta mitt opus i »koncentrerad» form. Det är roligt att få tala ut ur ett överfullt hjärta en gång. Och så ett tack för det verkligt stora intresse och redaktionellt utmärkt sätt varmed Du omhänderhaft Djurgårdaren under 1919.

Vännen C. H. J. S d h.

Käre vän och redaktör!

Du frågar mig vad jag väntar av min förening stundande år. Om Du lät mig disponera några sidor i varje nr: av Din charmananta tidning 1920, skulle jag kunna åstadkomma en genomlöpnings följelång om allt vad jag hoppas för och tillönskar D. I. F. av segrar och framgångar och ära och berömmelse. Andra må dock — vi ska' hoppas i mer koncentrerade drag! — tälja härom, jag vill fitta mig kort och giva uttryck för vad jag vill, vad Djurgården måste bli 1920 och allt framgent: Källan för sann sportmannanda — Djurgårdens Idrottsförening sådan den är!

A. Lindgren.

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

WESSLINGS

LEVERERADE ALLA DE FÖRTRÄFFLIGA VARORNA TILL VÅR SENASTE

BASAR.

Denna firmas värdefulla och intressanta "Rådgivare för basaranordnare" erhålles fritt.

Adressen är:

Wesslings Kortvaru-Aktiebolag
Kornhamnstorg 49, STOCKHOLM.

Brottning

Djurgårdare som utmärka sig.

I fyra tävlingar 4 första pris erövrade.

Uppsala blev skådeplatsen för djurgårdsbrottarnes första framträdande för säsongen. Vilket skedde den 10 december. Tre fjäderviktare anträdde resan dit med glada förhoppningar och återkommo med följande placering:

1. Fritjof Svensson.
2. A. Räsänen.
3. K. Kjellström.

Svensson utgick sålunda som etta, efter en mycket god kamp mot vår finne Räsänen, i vilken våra »lätta» män fått en sympatisk och skicklig träningskamrat.

*

Reslusten var därmed väckt hos Fritjof, som den 14 redan var färdig för nya nappatag. Kosan ställdes till Örebro och resällskap var »Pettersönerna».

Men den gången blev inte den gode Fritjof etta. Han brottades fint och hade poäng på sin svåraste motståndare Lehtinen från Göteborg. Och tycktes efter denna match, som slöt utan fall, vara given segrare. Detta förstod också Claes Johansson. Men Claes förstod också mera. Och det var att hans klubbkamrat Lehtinen skulle vinna, om de båda antagonisterna genom sin match kunde tilldömas — ett nederlag var.

Och Claes fick sin vilja fram. Varför Lehtinen vann, genom kortare »arbets-tid» i sina matcher.

Ville Pettersson, som jag alltid trott på, om där tränades, infriade också mina förhoppningar. Placeringen i lättviktsklassen blev etta, bl. a. efter en synnerligen hård match mot Isidor Karlsson från Eskilstuna, en stark och smidig brottare, som först i mittonde minuten, tror jag, kände mattan otrevligt nära skulderna.

Herman Pettersson, däremot, åkte i mycket tidigt stadium av tävlingarna ut mellanvikt A.

Samma dag togs det trevliga och kända nappatag av juniorerna uppe i Brandkärens gymnastiksal.

Djurgården hade sex man med, och av dessa togs två första, två andra och ett tredje pris. Endast en man blev oplacerad.

I fjädervikt deltog den tredje Svensson, alldeles otränad. Han behärskade tekniken ganska gott och kunde med tillhjälp av den, mera än med hjälp av sin styrka äntligen få Melin — stora Melins goda bror — i rätt ställning. Och segern på rätt plats. Melin hade ganska svårt

arbete med vår Blomqvist, som är god tekniker, men kanske inte ännu besitter den där ettriga energien, som ger sig allt på att försätta berg.

I lättvikt hade Brandkären flyttat ner en mellanviktare, för att ta kål på våra båda djurgårdare. Karlsson, den där så hette, arbetade också intensivt för att få vår Öster över styr, men dennes fruktansvärda styrka höll honom på benen, och Karlsson var efter en god stund ganska utkörd. Och då klämde Öster till ordentligt och formligen öste ur sin stora förråd av energi och arbetslust. Och vann.

Karlsson skulle sedan taga vår nyaste brottare, F. Andersson, vid hornen. Denne, en förfärligt mjuk och ledlös herre, samt vaken och intelligent och skapt för brottning — och ett av våra hopp — tog i stället merbemälda Karlsson i ett obehövligt ögonblick om nacken — praktiskt taget vid hornen — och vände honom snabbt och smärtfritt.

Och därmed var det klart för en djurgårdsfinal. Som Öster, sedan Andersson måst gå i bänk, med en energiskt och starkt genomarbetad backhammer avgjorde till sin fördel.

I lätta mellanvikten gick vår unge Eriksson, som måste se sig två olika gånger lagd på det enda saliggörande sättet. Vilket inte bevisar, att Eriksson var dålig. Ty det är han inte. Han är bara ännu inte färdig.

Vår Davidsson var verkligen en Davids son i förhållande till de båda Goliath-gestalter han mötte i tung mellanvikt.

Men han tvekade inte ändå. Med äkta finsk energi och seghet lyckades han genomdriva sin backhammer på den ene brandmannen, för att senare själv gå överbord för den andres hundra kilogram.

Prislistan såg i djurgårdisk prakt ut sålunda:

Fjädervikt:

1. E. Svensson.
3. J. Blomqvist.

Lättvikt:

1. H. Öster.
2. F. Andersson.

Mellanvikt B:

2. V. Davidsson.

Och det är bara att tillägga, att förelängingen hade all heder av sina ungdomar.

Hur många djurgårdare, som foro ned till Eskilstuna den 28 december vet jag inte. Och inte har jag heller fått några detaljer från matcherna. Men att Fritjof Svensson och Räsänen skötte sig kan man konstatera av deras placering i fjädervikt, som blev:

1. F. Svensson.
2. A. Räsänen.

Ala.

K. ANDERSON HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Bowling

Sektionen på fram-marsch.

Fröken Wellanders pris

för tvåhandsslagning, en serie å vardera banorna 3 och 5, vanns den 30 nov. av H. Ekholm, K. K. T., med resultat 388 poäng.

D. I. F. hade tvenne man med i tävlingen, H. Lundberg och S. Jonsson, vilka misslyckades mer eller mindre. Särskilt var den förres högerserie betydligt under, vad vi — och Lundberg själv! — hade hoppats. Placeringar och resultat blevo:

27. Lundberg 119 + 176 = 295 p.
43. Jonsson 125 + 109 = 234 p.

H. Holmgrens pris.

Av sektionsmedlemmen med ovanstående namn uppställdes ett hederspris, varom tävlats å bästa hand, tre serier å vardera banor 1, 2 och 3, med frånräknande av sämsta serie å varje bana. Tävlingen genomfördes i trenne repriser dagarna 14/11, 28/11 och 5/12.

C. Sandin ledde genom alla omgångarna och utgick också som segrare med slutresultatet 937 poäng (6 serier). Som andra och tredje män placerade sig bröderna Thure och Hilding Lundberg med 918 och 895 p. resp.

Konkurrenspokalen

är benämningen på en mycket gedigen pjäs av hamrat silver, som välvilligt uppsatts av Fenixsalongens direktör hr Gustaf Söderberg till tävling mellan Djurgårdens Idrottsförening, Asks Kägelklubb, Bowlingklubben Sexan och X-bröderna. Om priset skall tävlas en gång i månaden under tiden dec. 1919 — maj 1921 (c:a 15 ggr) mellan 5-mannalag från ovanstående klubbar, och tillfaller priset såsom ständigt egendom den klubb, som uppnår högsta sammanlagda poäng i samtliga tävlingar. Varje spelare har att slå en bästahandsserie å vardera banorna 2 och 3.

Den första tävlingen gick av stapeln lördagen den 13 dec., varvid D. I. F. representerades av följande lag: Sandin, T. Lundberg, Lundgren, Jonsson och H. Lundberg.

De bägge förstnämnda slog jämnt och relativt gott på första banan men på den andra kom Lundberg i mindre lyckligt slag och nådde endast 117 p., medan Sandin närmast tack vare 5 strikes en suite kom upp till 192 p. Parets totalpoäng — 632 — höll D. I. F. främst genom första omgång.

Lundgren och Jonsson som andra par drogo genom oväntat dålig slagning med D. I. F. på 3:dje plats, distanserad med 30 p. av B. K. S. och 16 p. av X-B.

Lundberg som slutman slog dock en bra serie på bana 2 — 193 p. — varmed B. K. S:s 30 p. inhämtades och ytterligare 20 p. gottskrevs D. I. F. i för-

Bandy

A-laget — Södertälje.

Stryk med 7—2.

Vi voro en samling glada själar, som på söndagen den 14 dec. reste ner till Södertälje i den vällovliga avsikten att vinna med ett eller annat mål.

Det hade nog också lyckats om tåget gått litet tidigare, så att matchen icke måst avkortas en kvart, ty då nämnda kvart återstod hade Djurgården en klar ledning med två mål. Melcher fick i samma veva en sensträckning och Sportklubbens forwards började husera vilt framför Djurgårdens målbud. Målen bör-

språng. På bana 3 förlorade Lundberg visserligen 3 av dessa poäng, men placeringen var ju likväl klar och det gällde endast på sista X-brodern om segern skulle äventyras. Denne misslyckades emellertid kapitalt på sista banan, varför slutresultatet blev:

1. D. I. F. 1473 p.; 2. B. K. S. 1456 p.; 3. X.-B. 1423 p.; 4. A. K. 1245 p.

Individuellt placerade sig djurgårdarne sålunda:

1. Sandin. 2. H. Lundberg. 11. T. Lundberg. 13. Lundgren. 17. Jonsson.

D. I. F. hemförde alltså för första gången Konkurrenspokalen, varjämte laget av Fredrikshofs I. F. hade nöjet mottaga ett vackert hederspris i form av en papperskniv av elfenben med silverskaft, att uppsättas till individuell tävling inom sektionen. Sandin såsom dagens individuella segrare erhöi en förgylld silverplakett.

D. I. F:s första stora bowlingdag!

M r X.

jade dugga * ikapp med snön, vilken under omtalade kvart föll ganska tät; men tiden var kort, och målen blevo endast sju.

Jag konstaterade under spelets gång, att Djurgården var ett lika bra lag som Sportklubben, men att uthålligheten var mindre. Vidare skötte sig samtliga spelare utmärkt; och Empa Eriksson tävlade med Kalle Abrahamsson om att vara bästa man på plan.

Vårt juniorlag var samtidigt därefter och fick stryk med 2—0 av Sportklubbens B-lag. Laget blir bra när det blir samspelt.

N i w d e.

A-laget — Strängnäs.

Mera stryk, 6—2.

Stora snövallar kantade banan (i Strängnäs den 21 dec.) och en intresserad, men fåtalig publik stod utplanterad här och var i drivorna. Vi hade knappast väntat oss ett nederlag, efter Aikås seger förra söndagen, men här liksom i Södertälje var det den bättre åkningen som avgick med segern, ty i spelskicklighet voro våra pojkar ej underlägsna. Kurt Widgren hade ryckt in som vänsterhalv, och Berglund gick högerytter sämre än halvback; i övrigt var laget detsamma som mot Södertälje. Resultatet blev förlust med 6—2.

Det finns i alla händelser ingen anledning att misströsta, ty, som sagt, det är egentligen endast snabbheten som fattas, och den kommer nog den också.

N i w d e.

Övriga resultat.

4/1. A-laget—Stockholms-Kamraterna. 3—3.

21/12. Juniorerna—Matheuspojarna. 5—1.

Referat följa i februariumret.

* Jag har aldrig hört, att snö kan dugga; ordet har emellertid fått stå kvar, ty det är, om ock orätt, lustigt i det sammanhanget.

R e d.

Skytte

Medaljfältskjutningen fjärde dag jul.

Hjalle Åkerholm berättar:

»När jag på fjärde dagens morgon lyfte mitt trötta huvud — jag hade nämligen firat julen, som den enligt svensk sed skall firas — tänkte jag, så gott det sig göra lät, i mitt stilla sinne: inte häken kommer det några djurgårdare ut och skjuter idag inte. Men den gången kom jag bort med rocken. Detta sagt i förväg. Fort ur sängen emellertid, på med kläderna, fram med skiddonen, och så iväg. Jag vågade mig icke mer till tåget, ty jag ville inte utsätta mig för samma misräkning som sist. Jag strök iväg till Nacka, för att komma dit just som 9-tåget åkte in. Någon djurgårdare med. Tro aldrig det. Men dålig början, det blir bra slut. Med 9:an från Baden kom det i stället en hel rad friska gossar. Nyrre Bilund i teten, glad och nöjd med livet, och Hedjer bärande plank. Han försynnade sen i småskogen, med näsan placerad ungefär där skidorna börja. Men fortfarande inga stockholmare. — Snart nog var patrullindelningen gjord och det bar iväg. Skjutningen var anordnad av kaptenen vid flottan, Neumüller, och synnerligen trevlig. Patrullvägen gick från Nacka gamla kända värds-hus upp över Käll- och Dammtorpssjöarna, och jag kan bara säga en sak: Det var synd om de djurgårdsskyttar, som lågo och grisade i stället för att njuta av den verkligt nordiska och friska julf-morgonen. — Målen voro fyra, men inte lätta. För mig gick det alldeles åt skogen. Dålig byssa. Vid tredje målet »lag» jag av. Blev arg. Skulle beskjuta halvfiguren på 300 meter. Höll i av bara den lede. Men så hände det. Befälhavaren påstod, att jag lossat ett skott

M Ö B L E R
av finare och enklare slag utföras på beställning.
R E N O V E R I N G
av antika möbler samt ompolering och boning.
BUTIKSINREDNINGAR, BYGGNADER
och för övrigt allt vad till yrket hör utföras till
humana priser av
O. B. HANSSONS
RENSGATAN 16. — SNICKERI. — Allm. T. 260 12.

**HUVUDET
PÅ
SPIKEN**
TRÄFFAR DU, OM DU KÖPER
DIN HAMMARE HOS
Alg. Nilssons
Järnaffär
Birger Jarlsgatan 29, Sthlm.
Riks 90 52. Allm. 53 70.

Huller om bullen

Allt möjligt,

av allehanda värde, kommer under detta år att inflyta under ovanstående rubrik. Och alla möjliga bidrag, korta, kvicka, koncentrerade och av nyhetsvärde mottagas med glädje av redaktören. Varje medlem, som uppsnappar en nyhet i sammanhang med en djurgårdare, skickar således in den under redaktörens adress per omgående.

Stadgarna

äro färdiga och finnas tillgängliga gratis på expeditionen. Föreningens ständiga medlemmar erhålla dem sig tillsända samtidigt med medlemskort för 1920. Läs och begrundade dessa stadgar, om vilkas innehåll varje medlem bör äga ingående kännedom.

efter »Eld upphör» och skulle få en träffs avdrag. Jag påstår än idag, att det var lögn, att jag skjutit för länge. Han höll emellertid på sitt och jag på mitt. Så kom markören. Inga träff för Åkerholm. Dra av då om du kan, din attan, sa' jag. Ni skulle hava skådat på Birre Nylunds porträtt just då. Där fanns sannerligen inga sorgsna drag. — Så småningom voro vi åter inom värdhusets väggar och framför dess härligheter. Men hast Du mir gesehen. Där kommer Stockholm. Kragsterman och Hjalte Skoglundh. Snöiga och trevliga. — Sedermera förrättades prisutdelning i all enkelhet, men dock glatt, och så var denna skjutning ett minne blott. — Skoglundh och jag avslutade emellertid dagen med en verkligt trevlig liten äkning över Nackatrakten hemåt staden, och fastän Skogis påstod sig icke hava stått på plankbitarna på femton år klarade han hemfärden ändå. Och inte behöver man ha tråkigt i hans sällskap heller. Och en bra kamrat är det. — Det är sannt: prislistan. Den kommer här. Först måste jag meddela, att för att erhålla silvermedalj beräknas medalträff (här 12 träff) + 50 % och för bronsmedalj medalträff + 25 %. Således ganska höga fordringar. Målen voro, som sagt, fyra och skotten tjugofyra. Skogis blev etta i sin klass (14 träff), men kom inte upp till medaljsiffrorna, vilka nedanstående däremot gjorde bland 12 deltagare.»

O. Panzar	20 träff	silver
B. Nylund	19 »	»
N. A. Hedjersson	17 »	brons
J. Eriksson	16 »	»
E. Eklund	16 »	»
T. Bjursten	15 »	»

Första onsdagen

i februari ha vi äntligen klubbafton. Red. Pallin, vår vittbereste medlem, har nyligen hemkommit från Amerika och berättar då om en hel del intressant från det stora landet i väster. Vidare förekommer musik och sång, kanske också något annat. Vidare meddelas å klubbummets anslagstavla samt i St. Tidn. och Idrottsbladet i god tid före. Om klubbaftonen går av stapeln, så agitera för livlig anslutning.

Medlemsavgifterna

skola vi ta och betala redan vid årets början. Det ger en känsla av trygghet att ha klarerat sitt med föreningen, och man kan då inte bli nedtystad, när man kommer och fordrar sina rättigheter. — Uppskjut därför inte att å expeditionen å tisdagar, onsdagar och fredagar kl. 7.30—9 e. m. tala ett par förnuftiga ord med v. skattmästaren C. Wilhelmsson.

Slangspråket

eller romani eller söderamerikanskan hör inte hemma i min tidning. Man har nämligen klagat över att »roliga öknamn» och andra »roliga saker» inte få stå utan att de ändras av mig. Det gör jag och tänker så göra, så länge jag redigerar tidningen, ty sådana där »roliga» belastning drar ned tidningens litterärt höga nivå — och den skola Ni lika väl som jag vara stolta över, ty i det fallet går den utanpå samtliga Sveriges medlemsblad, det sätter jag min signatur i pant på — och förstör för övriga dess värde i framtiden som djurgårdiskt kulturdokument. Ty det kan hända, att djurgårdarna på 1960- och 1970-talen tala ett annat slangspråk och skulle ha svårt att förstå vårt. Medan däremot rikssvenskan inte skulle försaka dem några bekymmer.

C. M. OTTERMANN,
— JUVELERARE —
GÖTGATAN 9, STOCKHOLM.
Sportpriser. — Förlovningsringar.

I förbundsstyrelserna

hedrades under idrottsriksdagen följande djurgårdare med förtroendeuppdrag:

Atletikförbundet: Skoglundh. (Gottfr. Svensson suppleant och Sundholm revisor):

Boxningsförbundet: Ahlström och Skoglundh. (Sundholm revisor);

Fotbollsförbundet: Frykman. (Bohlin revisorsuppleant);

Skidförbundet: Hedjersson, af Klercker, Norling och Nylund. (Wilhelmsson revisorsuppleant);

Skridskoförbundet: P. Poss;

Velocipedförbundet: V. Borgström.

Skidförbundet

utdelade även vid senaste årsmöte utmärkelsetecken, vilka tillföll bl. a. följande djurgårdare: guldmedaljen till N. A. Hedjersson samt diplomtet till Einar Olsson och Carl Wilhelmsson.

Vi kunna dementera

Idrottsbladets notis om vår högt värderade medlems, Einar Olsson, avflyttning från staden. Om avsikten än må ha varit denna, så har den uppgivits för i år, och vi få ha Einar kvar ibland oss. Till stor och äkta glädje.

Följande djurgårdare

äro godkända domare i brottning, enligt meddelande från Atletikförbundet: K. A. Fredriksson, D. Karlsson, K. Kjellström, H. Pettersson, W. Pettersson, C. Hj. Skoglundh och G. Svensson. —

A propos domare så fick Gottfrid Svensson de amplaste lovord för sitt utövande av det svåra domareskapet vid de senaste internationella brottningarna. S. gav mig själv en förklaring till sin »förstklassighet»: »Ser du, Ala, jag hör inte publiken, när jag går, ser den inte heller förresten, har bara ögon för paret på mattan.» — Det är det rätta. Och tyder på det där intresset, som kan koncentrera sig.

Vignetten

här ovan, liksom över ett par andra artiklar här i tidningen äro ritade av en djurgårdare. Visserligen ny i matrikeln, men gammal i tron. Mannen är god tecknare — se julnumrets illustrationer till Calle Runns brev — och kommer i fortsättningen att på sitt trevliga sätt bidra att göra tidningen trevlig. —

Förresten skola B- och C-lagen i vår komma ihåg namnet Sture Bergström, ty han är utmärkt fotbollsspelare ock. Alldeles ovanligt förhoppningsfull, påstår Ekberg (Gustaf), som i höst spelat bakom honom i Luth & Roséns fruktade korporationslag.

Andra medlemsblad,

Öisaren till exempel, måste köpas av föreningens medlemmar, och utdelas icke gratis sålunda. Och Linnéas medlemsblad för december kostade medlemmarna 1 kr. Djurgårdarna få sin tidning gratis. Som en ringa erkänsla härför, som en uppmuntran åt redaktören, och för sitt eget samvetes skull: gå omedelbart och betala årsavgiften.

Under 1919

invoterades i föreningen icke mindre än 336 nya medlemmar, för visso en rekordsiffra, som knappast torde ha sin motsvarighet i någon annan förening. Måtte nu alla dessa bli riktiga djurgårdare, till liv och död, alltid påminnande sig orden: »Vårda det träd, under vars skugga du sitter». —

Den sista medlemmen under 1919 erhöi matrikelnumret 2,530!

Under de olika åren ha inröstats följande antal medlemmar:

1891	29.	1901	69.	1911	109.
1892	17.	1902	39.	1912	84.
1893	49.	1903	49.	1913	121.
1894	28.	1904	44.	1914	87.
1895	27.	1905	40.	1915	97.
1896	15.	1906	41.	1916	98.
1897	28.	1907	97.	1917	114.
1898	45.	1908	175.	1918	95.
1899	93.	1909	248.	1919	336.
1900	70.	1910	189.		

Under år 1919 ha avförts 76 medlemmar. En liknande rensning kommer att företagas redan denna månad.

Redaktionellt.

Min absoluta önskan att på grund av bristande tid avgå från redaktörsposten har inte av Ö. S. kunnat uppfyllas, Ö. S. påstår nämligen att någon ny redaktör inte för ögonblicket kunnat uppletas. Varav följer att jag har fått även detta nummer på mitt samvete. Vilket förut dock är tillräckligt belastat av sådana försyndelser.

Och såhunda har jag för andra gången måst sätta mig ner för att skriva en anmälan.

Alltså!

Djurgårdaren kommer även under 1920, dess tolfte årgång, att utgå med tolv nummer, samtliga minst åttasidiga. De komma att omkring den 15:de varje månad gratis tillställas de medlemmar, som fullgjort sina skyldigheter till föreningen.

Alla bidrag, som medarbetare önska införda, skola vara mig tillhanda senast den 10 i varje månad, för att beräknas inflyta i förstkommande nummer.

Jag räknar på medlemmarnas hjälp i högre grad än förra året. Jag lyckades då — visserligen, jag medger det gärna, genom en förtvivlad envishet, som kunde kallas besvärande, om den inte hade sitt ursprung i omsorger om vår gemensamma sak — få en hel del mycket goda och flera förstklassiga bidrag, men det finns många fler skrivkunniga inom föreningen.

Alla medarbetare råder jag att skicka in bidragen i tid, så att det skrivna inte har antikvitetsvärde, när det väl är i mina händer.

Sektions- och tävlingssekreterare torde också lägga på minnet, att vår tidning skall ha alla uppgifter om tävlingar etc. i första hand. Vilket är en skyldighet, som är större än redaktörens att bedja att få dem.

I hopp om benägen hjälp såhunda åt mig och efterföljande redaktör i arbetet att hålla upp tidningen tecknar jag

Eder

Ala.

DJURGÅRDAREN

utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:

15 öre pr mm. spalthöjd, (Spaltbredd 58 mm.).
Marginalannons 10 Kr.

Uppskjut

inte att slå ett slag å

Reginas
Bowlingbanor
Drottninggatan 44-46.

OM DU VILL TRÄFFA IDROTTSKAMRATER SÅ GÅ ALLTID TILL

FEITH'S

Strandvägen 1, Drottninggat. 40
Hornsgatan 1 ∴ Sveavägen 21

Gedigna

Guld- och Silverarbeten

Juvelerare
O. B. Sjögren
Drottninggat. 80, (hörnet av Kungsgat.)

FENIX'

Kägelbanor
Besök dem! Ad. Fred. Kyrkog. 10
(linje 1, grön, stannar).

Lördagar **STUVAR**

av **Dam-, Herr- & Barn-tyger.**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVAVDELNINGEN
SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

Juvelerare

O. B. Sjögren
Drottninggat. 80 **Sportpriser**
(Hörnet av Kungsgat.)

Hos
BOESËNS
FOTO-MAGASIN

GREVTUREGATAN 1

kopierar man bäst,
framkallar fortast,
förstorar billigast.

FÖRSÄKRINGS-KOMPANIET.

Generalagentur för
— HANSA —
Hamngat. 13, 2 tr.
R. T. 31550 - A. T. 1019
Förmedlar alla slag
av försäkringar

Ombud i D. I. F.: C. G. SWANBERG

Till

SÖDERBERGS
KONDITORI

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är trefligt, gott o. billigt

HANSA

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Aktiekapital & reservfond
Kr. 6.000.000

Aktiebolaget
CARL W. PETERSÉN

Herkulesgatan 4 - Stockholm

Telefoner: RIKS 14 28, 123 54, 230 82 - STHLM 118 87.
Telegramadr.: "VOLT GAS"

Engroslager av:

Elektrisk Installationsmaterial :: Belysningsarmatur :: Glas

*Alla Djurgårdare
ekipera sig bäst
och fördelaktigast
hos*

Paul U. Bergströms A/B

DROTTNINGGATAN 74-78
STOCKHOLM

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
**VINTERSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE**
är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hovleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Sveriges förnämsta Skidlöpare
använda alltid

SKIDOR

från

**Bröderna Sandströms
Skidfabrik.**

GÖTGATAN 100 - STOCKHOLM.

Försäljningslokal: Birgerjarlsgatan 23.

LANGBORGS

5 Birger Jarlsgatan 5.

Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig Sportmaterial

Skidor, Boxhandskar, Skridskor.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.